

[Inger Stilling Pedersen]

get. Vi har gjort det i forbindelse med andre lovforslag, hvor de forskellige berørte simpelt hen er kommet ind og har givet udtryk for deres synspunkter om forslagene, og navnlig her må vi vel i særlig grad lytte til de mennesker, som arbejder med problemerne til daglig, står med dem og kan fortælle os, om det kan fungere eller ej, og hvilken frygt man har for, hvad det vil medføre.

Jeg tror også, at både kommuner og amter har de bedste intentioner. Men når det så gælder pengene, kniber det jo lidt, og de siger jo selv – det er ikke bare noget, vi står og påstår herinde – at man egentlig gerne ville gøre så meget, men desværre har man altså ikke økonomi til det. Og derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi fra Folketingets side bliver ved med at holde fast i, at når det gælder de allerallersvageste, må vi være sikre på, at de ikke bliver ladet i stikken. Om man skal betale selv og hvor meget man i givet fald skal betale selv osv., kan selvfølgelig diskuteres. Hvis man synes, betalingen er for høj, kan problemet jo blive, at man fristes til at bruge pengene på anden vis og derfor alligevel bliver nødt til at henvende sig, hvorefter man bliver afvist, fordi man slet ikke har nogen penge. Det kan give mange problemer, men på den anden side er der også en vis opdragende virkning i, at man skal betale for noget af det, man får.

Vi er parate til at drøfte de ting i udvalget, men vi er ikke parate til at drøfte eller under nogen form medvirke til, at kommunerne skal have ansvaret – om de måske skal have en lille del af ansvaret, som fru Jytte Hilden var inde på, kan vi dog godt diskutere – men vi kan som sagt ikke støtte lovforslaget.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil tage det positive først og sige tak for den positive modtagelse af intentionerne bag lovforslaget, at man har været glad for de nye og anderledes tiltag, der kan gøres for denne gruppe mennesker.

Jeg er selvfølgelig ikke så glad for, at der ikke er et stort flertal for den finansieringsform, jeg har lagt frem. Jeg mener, at vi skal være meget opmærksomme på, at kommunerne skal gøres medansvarlige for deres egne borgere, og det er jo trods alt det, der er lagt op til her.

Jeg er også glad for, at man har understreget fra alle sider, at vi har fastholdt selvmøder-

princippet. Det er ret væsentligt, at det er det, det drejer sig om, for det må ikke være sådan, at stofmisbrugere, alkoholikere, og hvem der ellers er omfattet af denne lov, kan blive kasterbolde mellem de enkelte kommuner i spørgsmålet om, hvor de skal have ophold. I så fald fraviger vi i hvert fald indholdet af den dagsorden, vi vedtog tidligere på dagen, hvor man tog udgangspunkt i det enkelte menneske og mødte dem dér, hvor de nu engang var.

Fra alle sider er der givet udtryk for, at man er indstillet på at give lovforslaget en god udvalgsbehandling, både for at få flere ting i det bedre belyst og for at diskutere, om tingene skal have den ene eller den anden form. Der har også været rejst spørgsmål om en eventuel høring. Om det skal være en høring, en temadag eller hvordan man eventuelt vil tilrettelægge det, synes jeg vi skal finde ud af hen ad vejen, jeg synes i hvert fald, det er positivt, at alle er interesserede i at gå ind i en fordomsfri drøftelse af tingene.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg vil blot her til sidst kvittere over for socialministeren og sige tak, fordi ministeren også er interesseret i, at vi tager en høring eller en temadag – kald det, hvad det nu skal være, det er ikke det, der er afgørende – så tror jeg faktisk også, det vil være muligt at nå til enighed på dette område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 104: